

OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V PROCESECH VEŘEJNÉHO STAVEBNÍHO PRÁVA

Wolters Kluwer ČR

Autor právní monografie: JUDr. Dominik Židek, Ph.D.

Autor recenze: JUDr. Michal Sobotka, Ph.D

Právnická fakulta Karlovy university, Katedra práva životního prostředí

Veřejné stavební právo prochází v posledních letech intenzivním vývojem, který je veden snahami o racionalizaci, respektive snahami o urychlení rozhodování o území a stavební činnosti. Jedním z klíčových úkolů **veřejného** stavebního práva je ochrana veřejných zájmů, a to zejména ochrana životního prostředí, bez které si nelze dlouhodobý rozvoj území, a tedy i společnosti představit. Paradoxně právě tento zájem a způsob zakotvení jeho ochrany v procesech veřejného stavebního práva je mnohými vnímán jako jedna z hlavních příčin současného neutěšeného stavu rozhodování o území. Ochrana životního prostředí je komplexní záležitost, čemuž odpovídá i rozsah relevantní právní úpravy. Bezesporu se jedná o oblast právní úpravy, kde lze hledat prostor pro efektivnější způsoby uplatňování ochrany veřejného zájmu, nelze tak však činit bez podrobné znalosti stávající právní úpravy. Posuzovaná monografie k porozumění této problematice může velmi dobře přispět, neboť nabízí poměrně komplexní pohled na jev, který autor označuje jako environmentalizaci veřejného stavebního práva. Autor se zabývá otázkou, nakolik jsou za současného právního stavu výstupy z procesů veřejného stavebního práva ovlivněny požadavky na ochranu životního prostředí, včetně míry vlivu evropského unijního práva, a dále mechanismy, kterými jsou tyto požadavky v procesech stavebního práva uplatňovány. V posledně uvedené oblasti poukazuje na značnou míru nesrozumitelnosti, respektive roztržitosti právní úpravy, což ji činí, zejména z pohledu jejích adresátů, jen velmi obtížně uchopitelnou.

Klíčové části monografie obsahují analýzu dílčích postupů veřejného stavebního práva, respektive finálních aktů, které jsou v jejich rámci přijímány a analýzu jednotlivých aktů, které jsou při jejich přijímání uplatňovány na základě právní úpravy ochrany životního prostředí. Tyto environmentální akty zahrnují jednotlivé formy stanovisek, rozhodnutí a dalších úkonů orgánů ochrany životního prostředí. Samostatně je pojednáno o procesu posuzování vlivů na životní prostředí a stavebním dozoru jako nástroji ochrany životního prostředí. Monografie nabízí ucelený pohled na povahu a význam jednotlivých prvků, které vytváří systém „environmentálního rozhodování“ v oblasti veřejného stavebního práva, a na systém jako takový. S autorovými závěry, formulovanými ve vazbě na výchozí teze, lze beze zbytku souhlasit. Platná právní úprava by si zcela jistě zasloužila nejednu změnu a s ohledem na aktuální legislativní návrhy je zřejmé, že se více či méně zásadních změn dočkáme. V tomto ohledu by bylo možná na místě reflektovat návrhy rekodifikace stavebního práva, které jsou již známy.

Závěr: Monografii JUDr. Dominika Židka, Ph.D., „Ochrana životního prostředí v procesech veřejného stavebního práva“ **doporučuji k publikaci.**

V Praze dne 24. dubna 2019

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.